ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1990

Vyhlásené: 28.04.1990 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

147

OZNÁMENIE
Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 18. apríla 1989 bola v Berlíne podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach.

So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 28. marca 1990.

Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 95. ods. 1 dňom 27. apríla 1990. Týmto dňom stratila platnosť Zmluva medzi Československou republikou a Nemeckou demokratickou republikou o právnych stykoch v občianskych, rodinných a trestných veciach z 11. septembra 1956, vyhlásená č. 38/1957 Zb., a Protokol, ktorým sa mení a dopĺňa Zmluva medzi Československou republikou a Nemeckou demokratickou republikou o právnych stykoch v občianskych, rodinných a trestných veciach, podpísaná v Prahe 11. septembra 1956, z 10. decembra 1975, vyhlásený č. 133/1976 Zb.

České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

ZMLUVA

medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach

Československá socialistická republika a Nemecká demokratická republika

vychádzajúc z cieľa ďalej rozvíjať bratské vzťahy na základe Zmluvy o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci z 3. októbra 1977,

vedené prianím prehĺbiť spoluprácu medzi oboma štátmi v oblasti právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach,

rozhodli sa uzavrieť túto Zmluvu.

Za týmto účelom vymenovali za svojich splnomocnencov:

Československá socialistická republika

Ing. Františka Langera CSc.

mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca Československej socialistickej republiky v Nemeckej demokratickej republike,

Nemecká demokratická republika

Dr. Hansa Joachima Heusingera,

podpredsedu Rady ministrov Nemeckej demokratickej republiky a ministra spravodlivosti,

ktorí po výmene svojich plnomocenstiev, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, dohodli sa takto:

ČASŤ I
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

1. CIEĽ SPOLUPRÁCE

Článok 1

(1) Cieľom spolupráce zmluvných štátov pri poskytovaní právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach je napomáhať orgánom zmluvných štátov v ich činnosti pri uskutočňovaní socialistickej zákonnosti a občanom zmluvných štátov pri zabezpečovaní ich práv a oprávnených záujmov.

(2) Ústrednými justičnými orgánmi podľa tejto Zmluvy sú na strane Československej socialistickej republiky Generálna prokuratúra Československej socialistickej republiky, Ministerstvo spravodlivosti Českej socialsitickej republiky a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky, na strane Nemeckej demokratickej republiky Ministerstvo spravodlivosti a generálny prokurátor.

(3) Justičnými orgánmi podľa tejto Zmluvy sú súdy, prokuratúry a štátne notárstva zmluvných štátov.

Článok 2

(1) Ústredné justičné orgány zmluvných štátov si budú vymieňať skúsenosti z oblasti zákonodarstva a právnej praxe v rámci svojej pôsobnosti a budú rozvíjať nové formy spolupráce a koordinácie.

(2) Ústredné justičné orgány zmluvných štátov môžu uzavierať dojednania na základe tejto Zmluvy a na jej vykonávanie.

2. PRÁVNA OCHRANA

Článok 3
Rozsah právnej ochrany

(1) Štátni občania jedného zmluvného štátu požívajú na území druhého zmluvného štátu rovnakú právnu ochranu ako jeho vlastní občania. Majú voľný prístup na orgány druhého zmluvného štátu, ktorých právomoc je daná v občianskych, rodinných a trestných veciach; môžu pred nimi vystupovať a podávať žiadosti a návrhy a vykonávať aj iné procesné úkony za rovnakých podmienok ako jeho vlastní občania.

(2) Štátnym občanom jedného zmluvného štátu je každá osoba, ktorá má podľa právneho poriadku tohto štátu jeho štátne občianstvo.

(3) Ustanovenia tejto Zmluvy platia obdobne pre právnické osoby zriadené podľa právneho poriadku jedného zo zmluvných štátov.

Článok 4
Oslobodenie od zábezpeky

Štátnym občanom jedného zmluvného štátu, ktorí vystupujú pred justičnými orgánmi druhého zmluvného štátu, sa nesmie, pokiaľ majú bydlisko alebo pobyt na území jedného zo zmluvných štátov, uložiť zábezpeka za trovy konania pre to, že sú cudzinci alebo nemajú bydlisko alebo pobyt na území zmluvného štátu, pred ktorého justičnými orgánmi vystupujú.

Oslobodenie od platenia trov

Článok 5

(1) Štátnym občanom jedného zmluvného štátu poskytujú justičné orgány na území druhého zmluvného štátu oslobodenie, ako aj ďalšie výhody, pokiaľ ide o trovy konania, za rovnakých predpokladov a v rovnakom rozsahu ako vlastným štátnym občanom.

(2) Oslobodenie podľa odseku 1 sa vzťahuje na všetky štádiá konania, ktoré sa uskutočnia v tomto konaní pred justičnými orgánmi druhého zmluvného štátu včítane konania o výkone rozhodnutia.

Článok 6

(1) Osvedčenie o osobných a majetkových pomeroch, ktoré je potrebné na povolenie oslobodenia podľa článku 5, vystaví príslušný orgán zmluvného štátu, na ktorého území má žiadateľ bydlisko alebo pobyt.

(2) Ak žiadateľ bydlisko alebo pobyt na území žiadneho zmluvného štátu nemá, stačí potvrdenie diplomatickej misie alebo konzulárneho zastúpenia zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom.

(3) Príslušný justičný orgán, ktorý rozhoduje o žiadosti o oslobodenie podľa článku 5, môže požiadať orgán, ktorý vystavil potvrdenie, o doplňujúce údaje.

Článok 7

(1) Žiadosť o oslobodenie podľa článku 5 možno podať na príslušnom justičnom orgáne zmluvného štátu, ktorého je žiadateľ štátnym občanom. Tento orgán zašle žiadosť s osvedčením podľa článku 6 a s ostatnými dokladmi predloženými žiadateľom príslušnému justičnému orgánu druhého zmluvného štátu podľa článku 11 odsek 1.

(2) Súčasne so žiadosťou o oslobodenie podľa článku 5 možno podať návrh na začatie konania vo veci, na ktorú sa vzťahuje oslobodenie, ako aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu alebo iné do úvahy pripadajúce žiadosti.

3. PRÁVNA POMOC

Článok 8
Poskytnutie právnej pomoci

(1) Justičné orgány si navzájom poskytnú právnu pomoc v občianskych, rodinných a trestných veciach.

(2) Justičné orgány poskytnú právnu pomoc aj ďalším orgánom, ktoré majú právomoc v občianskych, rodinných a trestných veciach.

Článok 9
Rozsah právnej pomoci

Právna pomoc zahŕňa doručovanie písomností a vykonávanie jednotlivých procesných úkonov, najmä výsluch účastníkov konania, obvinených, obžalovaných, svedkov a znalcov, obstarávanie znaleckých posudkov, vykonávanie súdnej obhliadky, zasielanie a vydávanie dôkazných predmetov, prehliadku a ďalšie procesné úkony.

Článok 10
Zisťovanie adries, zamestnávateľa a príjmu

(1) Právna pomoc ďalej pomoc zahŕňa aj zisťovanie pobytu osôb na území jedného zmluvného štátu, proti ktorým uplatňujú alebo majú uplatňovať občianskoprávne alebo rodinnoprávne nároky osoby, ktoré majú bydlisko na území druhého zmluvného štátu. Dožadujúce orgány sú povinné na to poskytnúť údaje na zistenie pobytu.

(2) Právna pomoc ďalej zahŕňa zisťovanie zamestnávateľa dlžníka výživného, ktoré je alebo má byť uplatnené oprávneným, ktorý má bydlisko alebo pobyt na území druhého zmluvného štátu. Táto povinnosť zahŕňa aj zistenie výšky mesačného príjmu dosiahnutého dlžníkom v posledných troch rokoch.

Článok 11
Druh styku

(1) Pri poskytovaní právnej pomoci sa justičné orgány zmluvných štátov stýkajú priamo, pokiaľ sa ďalej v jednotlivých prípadoch neustanovuje inak.

(2) Orgány uvedené v článku 8 odsek 2 sa stýkajú s justičnými orgánmi zmluvných štátov priamo, pokiaľ sa ďalej v jednotlivých prípadoch neustanovuje inak.

(3) Vo veciach uplatňovania a presadzovania nárokov na výživné maloletých detí sa priamo stýkajú zo strany Československej socialistickej republiky Ústredie pre medzinárodnú právnu

ochranu mládeže v Brne a zo strany Nemeckej demokratickej republiky Ministerstvo ľudového školstva, odbor pomoci mládeži, výchovy v domove a osobitných škôl.

(4) Vo veciach vydávania a prevzatia trestného stíhania sa stýkajú ministri spravodlivosti a generálni prokurátori zmluvných štátov v rámci svojej právomoci.

(5) Osoby uvedené v odseku 4 sa môžu dohodnúť, že pri prevzatí trestného stíhania sa súdy alebo prokurátori zmluvných štátov stýkajú priamo.

Článok 12
Jazyk

Orgány zmluvných štátov použijú vo vzájomnom právnom styku vlastný jazyk, pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak.

Článok 13
Obsah a forma dožiadania o právnu pomoc

(1) Dožiadanie o právnu pomoc musí obsahovať tieto údaje:

1. označenie dožadujúceho orgánu;
2. označenie dožiadaného justičného orgánu;
3. označenie veci, v ktorej sa žiada o právnu pomoc;
4. meno a priezvisko, dátum a miesto narodenia, štátne občianstvo, zamestnanie, bydlisko alebo pobyt účastníkov konania, obvinených, obžalovaných, odsúdených, poškodených, svedkov, prípadne ďalších osôb, a ak je to potrebné, mená a priezviská, miesto a dátum narodenia rodičov;
5. meno, priezvisko a adresu zástupcov.

(2) Žiadosť o doručenie písomností musí okrem údajov podľa odseku 1 obsahovať presnú adresu príjemcu a označenie písomností, ktoré treba doručiť.

(3) Dožiadanie o vykonanie jednotlivých procesných úkonov musí ďalej obsahovať skutočnosti, ktoré sa majú dokazovať, alebo úkony, ktoré sa majú vykonať, stav veci, pokiaľ je to potrebné, a v trestných veciach aj opis skutkových okolností spáchaného súdne trestného činu a jeho právnu kvalifikáciu.

(4) Dožiadanie o právnu pomoc musí byť podpísané a opatrené odtlačkom úradnej pečiatky dožadujúceho orgánu.

(5) Justičné orgány zmluvných štátov použijú pri dožiadaní o právnu pomoc dvojjazyčné formuláre, ktorých vzory si zmluvné štáty navzájom vymenia.

Vybavenie dožiadania o právnu pomoc

Článok 14

Pri poskytovaní právnej pomoci postupuje dožiadaný justičný orgán podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov. Dožiadaný justičný orgán použije na žiadosť dožadujúceho orgánu, pokiaľ ide o druh a formu vybavenia, procesné predpisy zmluvného štátu dožadujúceho orgánu, pokiaľ použitie nie je v rozpore so základnými zásadami právneho poriadku zmluvného štátu dožiadaného justičného orgánu.

Článok 15

(1) Ak dožiadaný justičný orgán nie je príslušný na vybavenie dožiadania, postúpi ho príslušnému justičnému orgánu a informuje o tom dožadujúci orgán.

(2) Dožiadaný justičný orgán oznámi dožadujúcemu orgánu na jeho žiadosť včas dobu a miesto vykonania dožiadania.

(3) Ak nemožno nájsť na uvedenej adrese osobu označenú v dožiadaní, dožiadaný justičný orgán urobí podľa vnútroštátnych právnych predpisov potrebné opatrenia na zistenie adresy.

(4) Ak nebolo možné právnu pomoc poskytnúť, dožiadaný justičný orgán oznámi dôvody, ktoré bránia vybaveniu dožiadania, a súčasne vráti písomnosti dožadujúcemu orgánu.

Článok 16
Doručovanie písomností

(1) Všetky písomnosti v konaní s účastníkmi, ktorí sa zdržiavajú na území druhého zmluvného štátu, sa doručujú podľa ustanovení článkov 13, 14 a 15.

(2) Ak doručovaná písomnosť nie je spísaná v jazyku zmluvného štátu dožiadaného justičného orgánu a ak nie je k nej pripojený overený preklad, odovzdá dožiadaný justičný orgán písomnosť príjemcovi len vtedy, ak je ochotný ju prijať. V prípade neprijatia platí doručenie ako neuskutočnené.

Článok 17
Doklad o doručení

Doručenie sa preukáže buď potvrdením o prijatí, ktoré obsahuje miesto a dátum doručenia, podpis príjemcu a doručiteľa, ako aj odtlačok úradnej pečiatky dožiadaného justičného orgánu, alebo protokolom tohto orgánu, z ktorého vyplýva forma, miesto a dátum doručenia písomnosti, ako aj podpis príjemcu.

Článok 18
Oprávnenie diplomatickej misie alebo konzulárneho zastúpenia

(1) Zmluvné štáty sú oprávnené doručovať písomnosti svojim vlastným štátnym občanom, ktorí sa zdržiavajú na území druhého zmluvného štátu, prostredníctvom svojej diplomatickej misie alebo konzulárneho zastúpenia.

(2) Zmluvné štáty sú oprávnené vypočúvať vlastných štátnych občanov, ktorí sa zdržiavajú na území druhého zmluvného štátu, prostredníctvom svojej diplomatickej misie alebo konzulárneho zastúpenia.

(3) V prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 2 nemožno použiť donucovacie prostriedky ani nimi hroziť.

Článok 19
Ochrana svedkov a znalcov

(1) Svedok alebo znalec akéhokoľvek štátneho občianstva, ktorý sa na základe predvolania dožiadaného justičného orgánu dostaví na orgán dožadujúceho zmluvného štátu v občianskych, rodinných alebo trestných veciach, nesmie byť na území tohto štátu stíhaný, vzatý do väzby alebo byť potrestaný pre porušenie práva, ku ktorému došlo pred prekročením štátnej hranice dožadujúceho zmluvného štátu. Rovnako tak nesmú byť tieto osoby stíhané, vzaté do väzby

alebo byť potrestané v súvislosti s ich svedeckou výpoveďou alebo so znaleckým posudkom, ako aj pre trestnú vec, ktorá je predmetom konania.

(2) Svedok alebo znalec stratí ochranu uvedenú v odseku 1, ak neopustil aj napriek daným možnostiam územie zmluvného štátu dožadujúceho justičného orgánu do siedmich dní odo dňa, keď sa mu oznámilo, že jeho prítomnosť už nie je potrebná. Do tejto lehoty sa nezapočítava doba, počas ktorej svedok alebo znalec nemohol z dôvodov od neho nezávislých toto územie opustiť.

(3) Predvolanie svedka alebo znalca nesmie obsahovať hrozbu donútenia pre prípad nedostavenia sa.

Článok 20
Náhrada výdavkov svedkov a znalcov

Osoby uvedené v článku 19 majú nárok na náhradu cestovného a výdavkov spojených s pobytom aj ušlej mzdy; znalci majú tiež nárok na znalcovské. V predvolaní treba uviesť, akú náhradu predvolaná osoba dostane; na jej žiadosť poskytne dožadujúci justičný orgán preddavok na krytie príslušných výdavkov.

Článok 21
Dočasné premiestnenie svedkov

Pokiaľ je osoba na území jedného zmluvného štátu vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody a je predvolaná justičným orgánom druhého zmluvného štátu ako svedok, môže sa dočasne premiestniť za predpokladu, že bude držaná vo väzbe a po výsluchu bude bez meškania odovzdaná zmluvnému štátu dožiadaného justičného orgánu.

Článok 22
Náklady právnej pomoci

(1) Dožiadaný justičný orgán nebude požadovať za poskytnutie právnej pomoci náhradu. Zmluvné štáty uhrádzajú všetky náklady vzniknuté pri poskytovaní právnej pomoci na ich území.

(2) Dožiadaný justičný orgán oznámi dožadujúcemu orgánu výšku vzniknutých nákladov. Pokiaľ dožadujúci orgán vymôže tieto náklady od povinného, zostanú tomu zmluvnému štátu, ktorého orgán ich vymohol.

4. INFORMÁCIE

Článok 23
Právne informácie

Ústredné justičné orgány zmluvných štátov si na žiadosť oznámia informácie o zákonodarstve, ktoré platí alebo platilo v ich štáte, ako aj o právnej praxi svojich orgánov.

Článok 24
Informácie o súdnych rozsudkoch

(1) Zmluvné štáty sa priebežne informujú o právoplatných rozsudkoch v trestných veciach, ktoré ich súdy vyniesli proti štátnym občanom druhého zmluvného štátu.

(2) Na žiadosť sa môže v odôvodnených prípadoch poskytnúť informácia podľa odseku 1 o osobe, ktorá nie je štátnym občanom dožadujúceho zmluvného štátu.

(3) Zmluvné štáty si na žiadosť zasielajú podľa možnosti odtlačky prstov osôb uvedených v odsekoch 1 a 2.

Článok 25
Informácie z trestného registra

Zmluvné štáty si na žiadosť bezplatne oznámia informácie z trestného registra o osobách, ktoré boli skôr odsúdené súdmi druhého zmluvného štátu.

5. LISTINY

Článok 26
Oslobodenie od overovania

(1) Listiny, ktoré na území jedného zmluvného štátu vyhotovil alebo overil a opatril odtlačkom úradnej pečiatky štátny orgán alebo právnym poriadkom splnomocnená osoba v rámci svojej právomoci vo forme ustanovenej právnym poriadkom, nevyžadujú na území druhého zmluvného štátu overenie. To platí aj pre overovanie podpisov, odpisov a prekladov listín.

(2) Listiny uvedené v odseku 1 majú na území druhého zmluvného štátu rovnakú platnosť ako zodpovedajúce listiny tohto zmluvného štátu.

Článok 27
Zasielanie listín o osobnom stave

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne zašlú bezprostredne po vykonanom zápise a dodatočne vykonaných doplneniach alebo zmenách výpisy z matrík, ktoré sa týkajú štátnych občanov druhého zmluvného štátu.

(2) Matričné úrady zmluvných štátov zašlú na žiadosť justičných orgánov a iných orgánov druhého zmluvného štátu bezplatne výpisy z matrík pre úradnú potrebu.

(3) Výpisy podľa odsekov 1 a 2 sa zašlú diplomatickou alebo konzulárnou cestou.

Článok 28
Žiadosti štátnych občanov o zaslanie listín o osobnom stave a iných listín

(1) Štátni občania jedného zmluvného štátu môžu zasielať priamo príslušným orgánom druhého zmluvného štátu žiadosti o vystavenie a zaslanie listín o osobnom stave alebo iných listín, ktoré sa týkajú osobných práv a záujmov týchto osôb (listiny o trvaní pracovného pomeru a pod.). Ak dožiadaný orgán nie je na vybavenie žiadosti príslušný, postúpi ju príslušnému orgánu a upovedomí o tom žiadateľa.

(2) Tieto listiny sa zašlú diplomatickou alebo konzulárnou cestou.

Článok 29
Zasielanie rozhodnutí o osobnom stave

(1) Súdy jedného zmluvného štátu zašlú na žiadosť bezplatne oznámenie o rozhodnutiach orgánov o osobnom stave štátnych občanov druhého zmluvného štátu.

(2) Pri zasielaní a vybavovaní žiadostí podľa tohto článku postupujú orgány podľa článku 11.

ČASŤ II
POUŽITIE PRÁVA A PRÁVOMOC

1. VECI OSOBNÉHO STAVU

Článok 30
Spôsobilosť na práva a právne úkony

Spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti a spôsobilosť na právne úkony sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom.

Článok 31
Právna spôsobilosť právnických osôb

Právna spôsobilosť právnickej osoby sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, podľa ktorého bola zriadená.

Pozbavenie spôsobilosti na právne úkony

Článok 32

Pokiaľ nie je v tejto Zmluve ustanovené inak, právomoc na konanie o pozbavení alebo vrátení spôsobilosti na právne úkony je daná justičnému orgánu zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom je osoba, o ktorej spôsobilosti sa má rozhodnúť.

Článok 33

(1) Ak justičný orgán jedného zmluvného štátu zistí, že u štátneho občana druhého zmluvného štátu, ktorý má bydlisko na jeho území, sú dôvody pre pozbavenie alebo vrátenie spôsobilosti na právne úkony, upovedomí o tom príslušný justičný orgán druhého zmluvného štátu. V naliehavých prípadoch môže justičný orgán urobiť predbežné opatrenia na ochranu tejto osoby alebo jej majetku, o čom upovedomí príslušný justičný orgán druhého zmluvného štátu.

(2) Ak justičný orgán druhého zmluvného štátu po upovedomení podľa odseku 1 nezačne do troch mesiacov konanie ani sa v tejto lehote nevyjadrí, môže konanie o pozbavení alebo vrátení spôsobilosti na právne úkony vykonať justičný orgán zmluvného štátu, na ktorého území má bydlisko osoba, o ktorej spôsobilosti sa má rozhodnúť.

(3) Pozbavenie alebo vrátenie spôsobilosti na právne úkony podľa odseku 2 môže byť vyslovené len z dôvodov, ktoré určujú právne poriadky oboch zmluvných štátov. Rozhodnutie sa zašle príslušnému justičnému orgánu druhého zmluvného štátu.

Článok 34

Pokiaľ právny poriadok zmluvného štátu upravuje obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, použijú sa naň obdobne ustanovenia článkov 32 a 33.

Článok 35
Vyhlásenie za nezvestného, mŕtveho a dôkaz smrti

(1) Na vyhlásenie za mŕtveho je daná právomoc súdu zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom bola osoba v čase, keď podľa posledných správ ešte žila.

(2) Súd jedného zmluvného štátu môže vyhlásiť štátneho občana druhého zmluvného štátu za mŕtveho:

1. na návrh osoby, ktorá uplatňuje nárok založený na dedičskom alebo manželskom majetkovom práve na nehnuteľnosť nezvestného, ktorá sa nachádza na území tohto zmluvného štátu;
2. na návrh manžela nezvestného, ktorý v čase podania návrhu má bydlisko na území tohto zmluvného štátu.

(3) Vyhlásenie nezvestného za mŕtveho sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom bol v čase, keď bol podľa posledných správ ešte živý.

(4) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa použijú obdobne na vyhlásenie za nezvestného a na dôkaz smrti.

(5) Rozhodnutia vydané podľa odseku 2 majú právne následky len na území zmluvného štátu, ktorého súd vo veci rozhodol.

2. PRÁVNE ÚKONY

Článok 36
Forma právnych úkonov

(1) Forma právneho úkonu sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorým sa spravuje právny vzťah. Forma sa tiež zachová, ak sa dodržia príslušné právne predpisy zmluvného štátu, na ktorého území bol právny úkon urobený.

(2) Forma právneho úkonu týkajúceho sa nehnuteľnosti sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, na ktorého území nehnuteľnosť leží.

Článok 37
Právne vzťahy k nehnuteľnostiam

(1) Právne vzťahy k nehnuteľnostiam sa spravujú právnym poriadkom zmluvného štátu, na ktorého území nehnuteľnosť leží.

(2) Na konanie o právnych vzťahoch podľa odseku 1 je daná právomoc justičného orgánu zmluvného štátu, na ktorého území nehnuteľnosť leží.

(3) Určenie, či ide o hnuteľnosť alebo nehnuteľnosť, sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, na ktorého území sa vec nachádza.

3. RODINNÉ VECI

Článok 38
Uzavretie manželstva

(1) Predpoklady uzavretia manželstva sa spravujú pre každého, kto uzaviera manželstvo, právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom; pokiaľ ide o prekážky uzavretia manželstva, treba dodržať právny poriadok zmluvného štátu, na ktorého území sa manželstvo uzaviera.

(2) Forma uzavretia manželstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, na ktorého území sa manželstvo uzaviera.

Osobné a majetkové vzťahy manželov

Článok 39

(1) Osobné a majetkové vzťahy manželov sa spravujú právnym poriadkom zmluvného štátu, na ktorého území majú spoločné bydlisko.

(2) Ak jeden z manželov má bydlisko na území jedného a druhý na území druhého zmluvného štátu a ak obaja manželia majú to isté štátne občianstvo, spravujú sa ich osobné a majetkové vzťahy právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého sú štátnymi občanmi.

(3) Ak jeden z manželov je štátnym občanom jedného a druhý štátnym občanom druhého zmluvného štátu a ak jeden z nich má bydlisko na území jedného a druhý na území druhého

zmluvného štátu, spravujú sa ich osobné a majetkové vzťahy právnym poriadkom zmluvného štátu, na ktorého území mali svoje posledné spoločné bydlisko.

(4) Pokiaľ manželia uvedení v odseku 3 nemali spoločné bydlisko, použije sa právny poriadok zmluvného štátu, na ktorého súde bol podaný návrh na začatie konania.

Článok 40

Na rozhodnutie o osobných a majetkových vzťahoch manželov je daná právomoc súdu zmluvného štátu, ktorého právny poriadok sa použije podľa článku 39 ods. 1, 2 a 3. Na rozhodnutie podľa článku 39 ods. 4 je daná právomoc súdov oboch zmluvných štátov.

Rozvod manželstva

Článok 41

(1) Rozvod manželstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého štátnymi občanmi sú obaja manželia v čase podania návrhu na začatie konania.

(2) Ak jeden z manželov je štátnym občanom jedného a druhý štátnym občanom druhého zmluvného štátu, použije súd, pred ktorým sa koná konanie o rozvod, právny poriadok svojho štátu.

Článok 42

(1) Na konanie o rozvod manželstva podľa článku 41 ods. 1 je daná právomoc súdov zmluvného štátu, ktorého štátnymi občanmi sú manželia v čase podania návrhu na začatie konania. Ak obaja manželia majú v čase podania návrhu bydlisko na území druhého zmluvného štátu, je daná právomoc aj súdu tohto štátu.

(2) Na konanie o rozvod manželstva podľa článku 41 ods. 2 je daná právomoc súdov zmluvného štátu, na ktorého území majú obaja manželia bydlisko. Ak jeden z manželov má bydlisko na území jedného a druhý na území druhého zmluvného štátu, je daná právomoc súdov oboch zmluvných štátov.

Článok 43
Neplatnosť manželstva

(1) Na rozhodnutie o neplatnosti manželstva a na určenie, či tu je, alebo nie je manželstvo, sa použijú právne poriadky zmluvných štátov podľa článku 38.

(2) Právomoc súdov na rozhodnutie o neplatnosti manželstva a na určenie, či tu je, alebo nie je manželstvo, sa určuje podľa článku 42.

Právne vzťahy medzi rodičmi a deťmi

Článok 44

(1) Na určenie, uznanie alebo zapretie otcovstva sa použije právny poriadok zmluvného štátu, ktorého štátne občianstvo má matka v čase narodenia dieťaťa. Ak štátne občianstvo matky nie je známe, použije sa na určenie, uznanie alebo zapretie otcovstva právny poriadok zmluvného štátu, na ktorého území sa dieťa narodilo.

(2) Na formu uznania otcovstva postačí zachovanie právneho poriadku zmluvného štátu, na ktorého území k uznaniu došlo.

Článok 45

(1) Ostatné právne vzťahy medzi rodičmi a deťmi sa spravujú právnym poriadkom zmluvného štátu, na ktorého území má dieťa bydlisko.

(2) Ak je s konaním o rozvod manželstva spojené konanie o úprave právnych vzťahov podľa odseku 1, použije súd právny poriadok svojho štátu.

Článok 46

(1) Na rozhodovanie o právnych vzťahoch medzi rodičmi a deťmi mimo konania o rozvod je daná právomoc orgánov zmluvného štátu, na ktorého území má dieťa bydlisko v čase začatia konania.

(2) Ak v konaní o rozvod manželstva treba rozhodnúť o právnych vzťahoch medzi rodičmi a deťmi, je daná príslušnosť súdu zmluvného štátu, ktorý má na konanie o rozvod právomoc.

Článok 47
Ďalšie vyživovacie povinnosti

(1) Vyživovacia povinnosť medzi manželmi, rozvedenými manželmi, prarodičmi, rodičmi a vnukmi sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom je osoba uplatňujúca nárok na výživné.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je daná právomoc súdu zmluvného štátu, na ktorého území má bydlisko osoba, proti ktorej je uplatnený nárok na výživné.

Osvojenie dieťaťa

Článok 48

(1) Osvojenie dieťaťa alebo jeho zrušenie sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom je osvojiteľ v čase podania návrhu.

(2) Ak dieťa je štátnym občanom druhého zmluvného štátu, treba pri osvojení dieťaťa alebo pri jeho zrušení predložiť súhlas zákonných zástupcov a príslušného štátneho orgánu a súhlas dieťaťa, pokiaľ je to potrebné podľa právneho poriadku štátu, ktorého občanom dieťa je.

(3) Ak si manželia osvoja dieťa, z ktorých jeden je štátnym občanom jedného a druhý druhého zmluvného štátu, musí byť osvojenie alebo jeho zrušenie v súlade s právnym poriadkom oboch zmluvných štátov.

Článok 49

(1) Na konanie o osvojenie dieťaťa alebo jeho zrušenie je daná právomoc orgánu zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom je osvojiteľ v čase podania návrhu. Ak majú osvojiteľ a osvojený bydlisko na území druhého zmluvného štátu, je daná právomoc i orgánu tohto zmluvného štátu.

(2) V prípade článku 48 ods. 3 je daná právomoc orgánu zmluvného štátu, na ktorého území majú alebo naposledy mali manželia spoločné bydlisko alebo pobyt.

Poručníctvo a opatrovníctvo

Článok 50

(1) Ustanovenie alebo zrušenie poručníctva alebo opatrovníctva sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom je osoba, ktorej má byť ustanovený poručník alebo opatrovník.

(2) Právne vzťahy medzi poručníkom alebo opatrovníkom a osobou, ktorej bol ustanovený poručník alebo opatrovník, sa spravujú právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého orgán ustanovil poručníka alebo opatrovníka.

(3) Povinnosť prevziať poručníctvo alebo opatrovníctvo sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom je osoba, ktorá má byť ustanovená ako poručník alebo opatrovník.

(4) Poručníkom alebo opatrovníkom občana jedného zmluvného štátu môže byť ustanovený občan druhého zmluvného štátu, ak má bydlisko na území zmluvného štátu, kde musí vykonávať funkciu poručníka alebo opatrovníka.

Článok 51

Na rozhodnutie o ustanovení alebo zrušení poručníctva alebo opatrovníctva je daná právomoc, pokiaľ táto Zmluva neustanovuje inak, orgánu zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom je osoba, ktorej má byť ustanovený alebo zrušený poručník alebo opatrovník.

Článok 52

(1) Ak treba ustanoviť na území jedného zmluvného štátu poručníka alebo opatrovníka občanovi druhého zmluvného štátu, ktorého bydlisko, pobyt alebo majetok sa nachádza na území tohto zmluvného štátu, orgán tohto zmluvného štátu upovedomí bezodkladne orgán uvedený v článku 51.

(2) V naliehavých prípadoch urobí orgán druhého zmluvného štátu potrebné predbežné opatrenia podľa právneho poriadku svojho štátu, o čom bez meškania upovedomí orgán uvedený v článku 51. Predbežné opatrenia zostanú v platnosti až do iného rozhodnutia príslušného orgánu druhého zmluvného štátu. O tom treba upovedomiť orgán, ktorý urobil predbežné opatrenia.

Článok 53

(1) Orgán uvedený v článku 51 môže preniesť svoju pôsobnosť na starostlivosť o osobu, ktorej bol ustanovený poručník alebo opatrovník, na orgán druhého zmluvného štátu, ak táto osoba má bydlisko na území tohto zmluvného štátu. Prenesenie starostlivosti nadobudne účinnosť, len čo dožiadaný orgán prevzal starostlivosť o túto osobu a upovedomil o tom dožadujúci orgán.

(2) Orgán, ktorý prevzal starostlivosť o osobu podľa odseku 1, postupuje podľa právneho poriadku svojho štátu.

4. DEDIČSKÉ VECI

Článok 54
Zásada rovného postavenia

Štátni občania jedného zmluvného štátu sú čo do spôsobilosti zriadiť alebo zrušiť závet o majetku, ktorý sa nachádza na území druhého zmluvného štátu, alebo o právach, ktoré sa tam majú vykonať, a listinu o vydedení, ako aj čo do spôsobilosti nadobúdať dedičským právom majetok alebo práva, postavení na roveň štátnym občanom druhého štátu.

Článok 55
Použitie práva

(1) Dedenie hnuteľných vecí sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, na ktorého území mal poručiteľ bydlisko v čase smrti.

(2) Dedenie nehnuteľných vecí sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, na ktorého území nehnuteľnosť leží.

Článok 56
Odúmrť

Ak zostal majetok podľa právneho poriadku zmluvného štátu, ktorým sa spravuje dedenie, bez dedičov, nadobudne hnuteľnosti zmluvný štát, ktorého štátnym občanom bol poručiteľ v čase smrti, a nehnuteľnosti štát, na ktorého území nehnuteľnosť leží.

Článok 57
Opatrenie pre prípad smrti

(1) Spôsobilosť zriadiť alebo zrušiť závet alebo listinu o vydedení, ako aj právne následky vád prejavu vôle sa spravujú právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom bol poručiteľ v čase prejavu vôle. Toto právo sa použije aj na prípustné druhy opatrení pre prípad smrti.

(2) Forma zriadenia alebo zrušenia závetu alebo listiny o vydedení sa spravuje právnym poriadkom zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom bol poručiteľ v čase prejavu vôle, alebo právnym poriadkom štátu, na ktorého území k tomuto prejavu došlo.

Článok 58
Právomoc v dedičských veciach

(1) Na prejednanie hnuteľného dedičstva je daná právomoc justičného orgánu zmluvného štátu, na ktorého území mal poručiteľ bydlisko v čase smrti.

(2) Na prejednanie nehnuteľného dedičstva je daná právomoc justičného orgánu zmluvného štátu, na ktorého území nehnuteľnosť leží.

(3) Odseky 1 a 2 sa použijú obdobne na spory o dedičstvo.
Zabezpečenie dedičstva

Článok 59

(1) Ak sa dedičstvo štátneho občana jedného zmluvného štátu nachádza na území druhého zmluvného štátu, urobí justičný orgán tohto zmluvného štátu opatrenia na zabezpečenie a na správu dedičstva podľa právneho poriadku svojho štátu.

(2) Diplomatická misia alebo konzulárne zastúpenie musia byť bez meškania informované o opatreniach urobených podľa odseku 1; môžu sa na vykonaní týchto opatrení podieľať. Na žiadosť diplomatickej misie alebo konzulárneho zastúpenia možno opatrenia urobené podľa odseku 1 zmeniť alebo zrušiť.

(3) Na žiadosť justičného orgánu, ktorého právomoc je daná na konanie o dedičstve, možno opatrenia urobené podľa odseku 1 zmeniť alebo zrušiť.

Článok 60

Ak štátny občan zmluvného štátu zomrie počas svojho pobytu na území druhého zmluvného štátu, veci, ktoré mal pri sebe, sa odovzdajú spolu so zoznamom bez ďalšieho konania diplomatickej misii alebo konzulárnemu zastúpeniu zmluvného štátu, ktorého štátnym občanom poručiteľ bol.

Článok 61
Otvorenie závetu

Na zistenie stavu a obsahu závetu je daná právomoc justičného orgánu zmluvného štátu, na ktorého území sa závet nachádza. Ak je na prejednanie dedičstva daná právomoc justičného orgánu druhého zmluvného štátu, zašle sa mu overená kópia závetu a protokol o jeho otvorení a vyhlásení.

Článok 62
Odovzdanie dedičstva

(1) Ak pripadne hnuteľné dedičstvo alebo výťažok z predaja hnuteľného alebo nehnuteľného dedičstva po vykonaní dedičského konania dedičom s bydliskom alebo pobytom na území druhého zmluvného štátu a ak ho im alebo ich splnomocnencom nemožno priamo vydať, odovzdá sa diplomatickej misii alebo konzulárnemu zastúpeniu tohto zmluvného štátu.

(2) Podľa odseku 1 sa bude postupovať, ak:

1. všetky pohľadávky veriteľov poručiteľa uplatnené v lehote ustanovenej právnym poriadkom zmluvného štátu, na ktorého území sa dedičstvo nachádza, sú zaplatené alebo zaplatenie je zabezpečené;
2. všetky dane a poplatky spojené s dedičstvom sú zaplatené alebo zaplatenie je zabezpečené;
3. príslušné orgány, pokiaľ je to potrebné, udelili povolenie na vývoz dedičstva alebo na prevod peňažných súm.

5. PREKÁŽKA ZAČATÉHO KONANIA

Článok 63

Ak je podľa tejto Zmluvy daná v určitých veciach právomoc na konanie justičných orgánov oboch zmluvných štátov a ak sa návrh na začatie konania v tej istej veci medzi tými istými účastníkmi podal na jednom z nich, je v tejto veci vylúčená právomoc justičného orgánu druhého zmluvného štátu.

ČASŤ III
UZNANIE A VÝKON ROZHODNUTIA

Článok 64
Uznanie rozhodnutí

Právoplatné rozhodnutia príslušných orgánov jedného zmluvného štátu v občianskych a rodinných veciach sa bez osobitného konania uznávajú na území druhého zmluvného štátu za predpokladov uvedených v tejto Zmluve.

Článok 65
Výkon rozhodnutí

Právoplatné a vykonateľné rozhodnutia orgánov jedného zmluvného štátu uvedených v článku 64 sa vykonávajú na území druhého zmluvného štátu za predpokladov uvedených v tejto Zmluve.

Článok 66
Rozhodnutia podliehajúce uznaniu a výkonu

Rozhodnutiami podľa článkov 64 a 65 sú:

1. rozhodnutia súdov v občianskych a rodinných veciach;
2. súdom schválené zmiery v občianskych a rodinných veciach;
3. rozhodnutia súdov v trestných veciach o nárokoch na náhradu škody;
4. rozhodnutia štátnych notárstiev;
5. rozhodnutia referátov pomoci mládeži Nemeckej demokratickej republiky vo veciach starostlivosti o deti a listiny nimi spísané vo veciach výživného;
6. rozhodnutia justičných orgánov o trovách konania.

Článok 67
Predpoklady uznania a výkonu rozhodnutí

Rozhodnutia uvedené v článku 66 sa uznávajú a vykonávajú za týchto predpokladov:

1. ak je rozhodnutie právoplatné a vykonateľné podľa právneho poriadku zmluvného štátu, na ktorého území bolo vydané;
2. ak príslušný justičný orgán zabezpečil, aby účastník konania, ktorému bola uložená povinnosť, bol podľa právnych predpisov zmluvného štátu, na ktorého území bolo rozhodnutie vydané, a s prihliadnutím na články 16 a 17 riadne a včas predvolaný na konanie, a ak bol procesne nespôsobilý, bol riadne zastúpený;
3. ak orgán zmluvného štátu, na ktorého území bolo rozhodnutie vydané, mal právomoc podľa tejto Zmluvy a v prípadoch touto Zmluvou neupravených podľa právneho poriadku zmluvného štátu, na ktorého území sa o výkon žiada;
4. ak v tej istej veci medzi tými istými účastníkmi na území zmluvného štátu, kde sa má rozhodnutie uznať alebo vykonať, justičný orgán tohto zmluvného štátu už skôr právoplatne nerozhodol alebo nezačal konanie.

Článok 68
Konanie o výkone rozhodnutia

(1) Na nariadenie výkonu rozhodnutia je daná právomoc súdu zmluvného štátu, na ktorého území sa má rozhodnutie vykonať.

(2) Na výkon rozhodnutia a na konanie o výkone rozhodnutia sa použije právny poriadok zmluvného štátu, na ktorého území sa má rozhodnutie vykonať.

(3) Súd, ktorý rozhoduje o nariadení výkonu rozhodnutia, sa obmedzí na zistenie, či sa splnili podmienky uvedené v článkoch 66 a 67 tejto Zmluvy.

Návrh na výkon rozhodnutia

Článok 69

(1) Návrh na výkon rozhodnutia sa môže podať súdu príslušnému na výkon rozhodnutia priamo alebo prostredníctvom justičného orgánu zmluvného štátu, ktorý rozhodol v prvom stupni.

(2) Návrh na výkon rozhodnutia je súčasne návrhom na jeho vykonanie.

(3) Ak sa výkon rozhodnutia nepovolil alebo ak sa odložil alebo zastavil, upovedomí o tom príslušný súd dožadujúci justičný orgán.

Článok 70

(1) K návrhu podľa článku 69 sa pripoja:

1. rovnopis rozhodnutia alebo jeho overený odpis s potvrdením o právoplatnosti a vykonateľnosti, pokiaľ to nevyplýva priamo z rozhodnutia;
2. potvrdenie o tom, že účastníkovi konania, ktorému sa rozhodnutím uložila povinnosť, sa preukázateľne doručilo oznámenie o začatí konania a rozhodnutie v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy;
3. potvrdenie o tom, že účastník, ktorému bola rozhodnutím uložená povinnosť a ktorý nebol procesne spôsobilý, bol riadne zastúpený;
4. overené preklady návrhu na výkon rozhodnutia a potvrdení uvedených v bodoch 1 až 3;
5. kópie návrhu na výkon rozhodnutia pre povinných s overeným prekladom.

(2) Pri rozhodovaní o návrhu na výkon rozhodnutia o trovách konania treba k návrhu pripojiť rovnopis alebo overený odpis rozhodnutia o trovách konania, pokiaľ sa vydalo samostatne, s údajom o právoplatnosti a vykonateľnosti a overený preklad týchto listín.

Článok 71
Námietky povinného

Povinný môže uplatniť námietky proti nariadeniu a vykonaniu výkonu rozhodnutia na súde, do ktorého právomoci patrí nariadenie a vykonanie výkonu, pokiaľ tieto námietky sú prípustné podľa právneho poriadku zmluvného štátu, ktorého súd nariaďuje výkon rozhodnutia.

Článok 72
Náklady spojené s výkonom

Určenie a vydobytie nákladov spojených s výkonom vykoná súd príslušný na výkon podľa právneho poriadku svojho štátu.

Článok 73
Vývoz vecí a prevod peňazí

Pre vývoz vecí a prevod peňažných súm z územia jedného zmluvného štátu na územie druhého zmluvného štátu sa použijú právne predpisy štátu, z ktorého územia sa veci vyvážajú alebo poukazujú peňažné sumy.

Článok 74

Ustanovenia časti III tejto Zmluvy sa použijú aj na právoplatné a vykonateľné rozhodnutia vydané pred nadobudnutím platnosti tejto Zmluvy.

ČASŤ IV
PREVZATIE TRESTNÉHO STÍHANIA A VYDÁVANIE

1. PREVZATIE TRESTNÉHO STÍHANIA

Článok 75
Žiadosť o prevzatie trestného stíhania

(1) Zmluvné štáty sa zaväzujú, že na žiadosť druhého zmluvného štátu vykonajú podľa svojho právneho poriadku trestné stíhanie proti svojim štátnym občanom, ktorí sú podozriví, že sa dopustili súdne trestného činu na území dožadujúceho zmluvného štátu.

(2) Povinnosť na prevzatie trestného stíhania sa vzťahuje aj na také trestné konania, ktoré sú podľa právneho poriadku dožadujúceho zmluvného štátu súdne trestnými činmi a podľa právneho poriadku dožiadaného zmluvného štátu postihnuteľné inak než súdne.

(3) Dožiadaný zmluvný štát vybaví žiadosť podľa svojho právneho poriadku.

(4) Ak v prevzatom konaní vyplynú občianskoprávne nároky poškodených vzniknuté trestným konaním a ak sú k dispozícii príslušné návrhy na náhradu škody, stanú sa súčasťou konania.

Článok 76
Obsah žiadosti

(1) Žiadosť o prevzatie trestného stíhania musí obsahovať primerane náležitosti podľa článku 13.

(2) K žiadosti sa pripoja:

1. dôkazné prostriedky;
2. pokiaľ je to potrebné, spisy v origináli alebo v overenom odpise, inak správa o výsledku vyšetrovania;
3. odpis ustanovení, ktoré sa použijú na čin podľa právneho poriadku platného v mieste činu;
4. návrhy na náhradu škody;
5. návrhy poškodeného na trestné stíhanie, pokiaľ je to podľa právneho poriadku dožiadaného zmluvného štátu potrebné.

(3) Ak je obvinený v čase žiadosti o prevzatie trestného stíhania vo vyšetrovacej väzbe alebo ak bol predbežne zadržaný, odovzdávajúci štát zariadi návrat obvineného na územie dožiadaného zmluvného štátu.

(4) Dožiadaný zmluvný štát je povinný informovať dožadujúci zmluvný štát o konečnom rozhodnutí. Na žiadosť dožadujúceho zmluvného štátu sa musí zaslať jedno vyhotovenie konečného rozhodnutia.

Článok 77
Účinky prevzatia trestného stíhania

Ak bol zmluvný štát požiadaný podľa článku 75 o prevzatie trestného stíhania, nemožno po právoplatnosti rozsudku alebo iného konečného rozhodnutia orgánov dožiadaného zmluvného štátu začať trestné konanie pred orgánmi dožadujúceho zmluvného štátu; začaté konanie sa zastaví.

2. VYDÁVANIE

Článok 78
Povinnosť vydania

(1) Zmluvné štáty si v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy vydajú na žiadosť osoby na vykonanie trestného konania alebo na výkon trestu odňatia slobody.

(2) Vydanie na vykonanie trestného konania sa povolí pre činy, ktoré sú trestné podľa právnych poriadkov oboch zmluvných štátov a za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody.

(3) Vydanie na výkon trestu sa povolí pre činy uvedené v odseku 2, pokiaľ bola osoba, ktorej vydanie sa žiada, odsúdená na trest odňatia slobody.

Článok 79
Odmietnutie vydania

(1) K vydaniu nedôjde, ak:

1. v čase doručenia žiadosti je osoba, ktorej vydanie sa žiada, štátnym občanom dožiadaného zmluvného štátu;
2. podľa právneho poriadku dožiadaného zmluvného štátu došlo k premlčaniu trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo osobu, ktorej vydanie sa žiada, nemožno stíhať alebo trest sa nemôže vykonať z iného právneho dôvodu;
3. proti osobe, ktorej vydanie sa žiada, bol vynesený na území dožiadaného zmluvného štátu rozsudok pre ten istý súdne trestný čin alebo bolo vydané rozhodnutie o zastavení konania.

(2) Vydanie môže byť odmietnuté, ak súdne trestný čin, pre ktorý sa žiada o vydanie, bol spáchaný na území dožiadaného zmluvného štátu.

(3) Ak k vydaniu nedôjde, bude dožadujúci zmluvný štát informovaný o dôvodoch odmietnutia.

Článok 80
Žiadosť o vydanie

(1) Žiadosť o vydanie musí obsahovať:

1. označenie dožadujúceho orgánu;
2. meno a priezvisko osoby, ktorej vydanie sa žiada, jej štátne občianstvo, bydlisko alebo pobyt, podľa možností opis zovňajšku a ďalšie údaje o osobe a jej fotografie;
3. úplné znenie zákonných ustanovení dožadujúceho zmluvného štátu, podľa ktorých je konanie stíhateľné ako súdne trestný čin, včítane ustanovení o premlčaní.

(2) K žiadosti o vydanie na trestné konanie sa pripojí zatýkací rozkaz alebo jeho overený odpis s uvedením skutkového stavu. K žiadosti o vydanie na výkon trestu sa pripojí jedno vyhotovenie právoplatného rozsudku a znenie trestného predpisu, podľa ktorého došlo k odsúdeniu. Takisto sa oznámi údaj o tom, akú časť trestu už odsúdený vykonal.

Článok 81
Doplnenie žiadosti o vydanie

Ak žiadosť o vydanie neobsahuje potrebné údaje, môže dožiadaný zmluvný štát požadovať jej doplnenie a ustanoviť lehotu, v ktorej sa musia dopĺňajúce údaje doručiť. Túto lehotu možno na žiadosť predĺžiť.

Vydávacia väzba

Článok 82

Dožiadaný zmluvný štát urobí ihneď po doručení žiadosti o vydanie opatrenia na zatknutie osoby, ktorej vydanie sa žiada, okrem prípadov, keď k vydaniu nemôže dôjsť.

Článok 83

(1) Na žiadosť môže byť osoba vzatá do väzby aj pred doručením žiadosti o vydanie, ak sa príslušný orgán dožadujúceho zmluvného štátu odvolá na zatýkací rozkaz alebo na právoplatný rozsudok a ak oznámi, že bez meškania zasiela žiadosť o vydanie. Žiadosť o predbežné zatknutie možno zaslať poštou, telefonicky, telegraficky alebo iným spôsobom.

(2) Príslušné orgány zmluvného štátu môžu vziať do väzby osobu, ktorá sa nachádza na jeho území, aj bez žiadosti podľa odseku 1, ak je známe, že sa táto osoba dopustila súdne trestného činu, pre ktorý má byť podľa článku 78 vydaná.

(3) Druhý zmluvný štát musí byť bez meškania informovaný o zatknutí podľa odsekov 1 a 2.

Článok 84

(1) Dožiadaný zmluvný štát zastaví konanie o vydanie a prepustí osobu zatknutú podľa článku 82 na slobodu, ak nebudú počas lehoty ustanovenej podľa článku 81 doručené požadované dodatočné údaje.

(2) Osoba zatknutá podľa ustanovení článku 83 sa prepustí na slobodu, ak žiadosť nedôjde počas jedného mesiaca odo dňa, keď druhý zmluvný štát bol informovaný o zatknutí tejto osoby.

Článok 85
Odklad vydania

(1) Ak sa proti osobe, ktorej vydanie sa žiada, koná trestné konanie alebo ak bola odsúdená pre iný súdne trestný čin na území dožiadaného zmluvného štátu, možno vydanie odložiť až do skončenia trestného konania alebo výkonu trestu.

(2) Pokiaľ by odklad vydania viedol k premlčaniu trestného stíhania alebo k sťaženiu trestného konania proti osobe, ktorej vydanie sa žiada, možno vyhovieť odôvodnenej žiadosti o dočasné vydanie na vykonanie trestného konania. Dožadujúci zmluvný štát je povinný vrátiť vydanú osobu najneskôr do troch mesiacov odo dňa tohto vydania. Táto lehota môže byť v odôvodnených prípadoch predĺžená.

Článok 86
Žiadosti viacerých štátov

Ak sú podané žiadosti viacerých štátov o vydanie osoby pre rovnaké alebo rôzne súdne trestné činy, rozhodne dožiadaný zmluvný štát, ktorej žiadosti sa vyhovie s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä na štátne občianstvo osoby, ktorej vydanie sa žiada, na druh a závažnosť trestných činov, na miesto a čas ich spáchania i čas doručenia žiadosti.

Článok 87
Medze trestného stíhania

(1) Vydaná osoba nesmie byť pre iný súdne trestný čin, ktorého sa dopustila pred vydaním a ktorý nie je zahrnutý do súhlasu s vydaním, bez súhlasu dožiadaného zmluvného štátu ani vzatá na trestnoprávnu zodpovednosť, potrestaná alebo vydaná tretiemu štátu na vykonanie trestného konania alebo na výkon trestu.

(2) Súhlas dožiadaného zmluvného štátu nie je potrebný, ak

1. vydaná osoba, ktorá nie je štátnym občanom dožadujúceho zmluvného štátu, neopustila počas jedného mesiaca odo dňa skončenia trestného konania alebo výkonu trestu toto územie. Do tejto lehoty sa nezapočítava doba, po ktorú vydaná osoba nemohla opustiť územie tohto zmluvného štátu z dôvodov od nej nezávislých;
2. vydaná osoba opustila územie zmluvného štátu, ktorému bola vydaná, ale potom sa znova dobrovoľne vrátila na toto územie.

Článok 88
Vykonávanie vydania

(1) Dožiadaný zmluvný štát, ktorý vyhovel žiadosti o vydanie, oznámi druhému zmluvnému štátu miesto a čas vydania osoby.

(2) Osoba, ktorej vydanie sa povolilo, bude prepustená na slobodu, ak ju dožadujúci zmluvný štát neprevezme počas pätnástich dní odo dňa, ktorý bol určený ako deň vydania.

Článok 89
Informácie o výsledku trestného konania

Zmluvný štát, ktorý prevzal vydanú osobu, informuje dožiadaný zmluvný štát o výsledku trestného konania. Na žiadosť zašle odpis konečného rozhodnutia.

Článok 90
Nové vydanie

Ak sa vydaná osoba vyhne trestnému konaniu alebo výkonu trestu odňatia slobody a ak sa vráti na územie dožiadaného zmluvného štátu, bude vydaná na základe novej žiadosti o vydanie bez zaslania náležitostí podľa článku 80.

Článok 91
Odovzdanie veci

(1) Zmluvný štát požiadaný o vydanie odovzdá na žiadosť dožadujúcemu zmluvnému štátu veci, ktoré sa použili na spáchanie súdne trestného činu podľa článku 78, dôkazné predmety aj veci, ktoré boli získané súdne trestným činom. Tieto veci možno odovzdať aj vtedy, ak nedôjde k vydaniu pre úmrtie osoby alebo z iných dôvodov.

(2) Dožiadaný zmluvný štát si môže dočasne ponechať veci uvedené v odseku 1, pokiaľ ich potrebuje na iné trestné konanie.

(3) Práva tretích osôb k veciam odovzdaným dožadujúcemu zmluvnému štátu zostávajú nedotknuté. Po skončení konania sa tieto veci vrátia zmluvnému štátu, ktorý ich odovzdal. Ak sa osoby majúce práva k veciam nachádzajú na území dožadujúceho zmluvného štátu, môžu sa so súhlasom dožiadaného zmluvného štátu vrátiť priamo im.

Článok 92
Tranzit

(1) Zmluvný štát povolí na žiadosť cez svoje územie tranzit osôb, ktoré vydal tretí štát druhému zmluvnému štátu.

(2) Žiadosť o tranzit sa musí podať a vybaviť ako žiadosť o vydanie.

(3) Zmluvné štáty nie sú povinné povoliť tranzit osôb, pokiaľ by ich vydanie nebolo podľa tejto Zmluvy prípustné.

(4) Dožiadaný zmluvný štát povolí tranzit spôsobom, ktorý považuje za najúčelnejší.

Článok 93
Náklady vydania a tranzitu

Náklady vydania znáša zmluvný štát, na ktorého území vznikli; náklady tranzitu znáša dožadujúci štát.

ČASŤ V
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 94

Táto Zmluva podlieha ratifikácii. Výmena ratifikačných listín sa uskutoční v Prahe.

Článok 95

(1) Táto Zmluva nadobúda platnosť tridsiatym dňom po výmene ratifikačných listín.

(2) Každý zo zmluvných štátov môže túto Zmluvu písomne vypovedať. Výpoveď nadobúda platnosť po uplynutí jedného roka odo dňa jej doručenia druhému zmluvnému štátu.

Článok 96

Dňom nadobudnutia platnosti tejto Zmluvy stráca platnosť Zmluva medzi Československou republikou a Nemeckou demokratickou republikou z 11. septembra 1956 o právnych stykoch v občianskych, rodinných a trestných veciach.

Vyhotovené v Berlíne 18. apríla 1989 vo dvoch originálach, každý v českom a nemeckom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Na dôkaz toho podpísali splnomocnenci zmluvných strán túto Zmluvu a opatrili ju pečaťou.

Za Československú socialistickú republiku:

Ing. František Langer CSc. v. r.

Za Nemeckú demokratickú republiku:

dr. Hans Joachim Heusinger v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.